

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa [...] Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko E.A.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 października 2019 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;

3. przyznaje radcy prawnemu Z.S. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o 23% podatku VAT od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] tytułem wynagrodzenia za udzielenie pozwanej z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność

postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie pozwana wniosła skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała cztery jakoby występujące na jej tle istotne zagadnienia prawne. Trzy z nich *a priori* nie stanowią skutecznego uzasadnienia tego rodzaju wniosku zawartego w skardze kasacyjnej, gdyż są raczej podstawami kasacyjnymi: zarzut niewłaściwego stosowania art. 75c pr. bank., interpretacja zachowania terminu 14 dni na złożenie wniosku o restrukturyzację (czy termin został zachowany), kwestia zachowania procedury z art. 75c a art. 227 k.p.c. Wywód w tym zakresie nie wskazuje na rozbieżność w orzecznictwie o charakterze poważnym, pogłębionym. Jedyne zatem realne zagadnienie prawne, to pytanie o dopuszczalność warunkowego wypowiedzenia umowy kredytowej, i to przy założeniu, że jest to warunek potestatywny (chodzi o decyzję podjętą przez samego dłużnika). Zgodzić się trzeba ze skarżącym, że potencjalnie kwestia ta rzeczywiście budzi wątpliwości, została ona już jednak wyjaśniona w orzecznictwie Sąd Najwyższy i to w kierunku przyjętym w tej sprawie przez Sąd II instancji. W postanowieniu SN (7) z dnia 22 marca 2013 r., III CZP 85/12 (OSNC 2013, nr 11, poz. 132) generalnie dopuszczono warunek potestatywny. W wyroku SN z dnia 8 września 2016 r., II CSK 750/15 (Mon.PrBank. 2017, nr 11, s. 58) generalnie dopuszczono warunkowe wypowiedzenie umowy kredytowej, zastrzegając potrzebę jego kontroli w kontekście konkretnej umowy („Przyjmowana co do zasady możliwość złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o kredyt pod warunkiem niezapłacenia zadłużenia wymaga rozważenia, czy powinna mieć zastosowanie w kontekście postanowień konkretnej umowy.”). „Nie została wyłączona dopuszczalność zastrzeżenia warunku także w jednostronnej czynności prawnej obejmującej wypowiedzenie umowy. Zaakceptowane zostało stanowisko, że warunkiem może być także spełnienie świadczenia, ponieważ zapłata nie zawsze jest zdarzeniem całkowicie uzależnionym od dłużnika (wyroki z dnia 6 września 2007 r., IV CSK 118/07, OSP 2008, nr 12, poz. 125 i z dnia 17 marca 2011 r., IV CSK 358/10).”. Dodać przy tym trzeba, że konstrukcja warunkowego wypowiedzenia umowy kredytowej wydaje się wybitnie prokonsumencka, ponieważ daje klientowi „ostatnią szansę” na zachowanie wiążącej strony umowy. Żadne

zatem ze wskazanych w skardze kasacyjnej zagadnień prawnych nie wymaga wyjaśnienia.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.